

[Riishøj]

ressourcerne, og så er de 40 pct. endda gået ud.

Vi agter i hvert fald at lægge op til et grundigt udvalgsarbejde både set i forskningsmæssig sammenhæng og set i sammenhæng med, at vi nu modsat for 10 år siden har fået et flertal imod atomkraft i dette folketing.

Vi agter også, hvis der er flertal for at bevare Risø med den status, det har, at stille ændringsforslag vedrørende formålsparagraffen, og jeg går også ud fra, at der kan stilles ændringsforslag til denne lovgivning som helhed vedrørende energirådet og den indledende formålsparagraf, som bestemmer hele lovkomplekset, og hvor der stadig står, at målsætningen for dansk energipolitik er oliefortrængning. Det bør naturligvis – i lyset af det, der er sket – ændres til »importfortrængning«.

Vi lægger altså op til et grundigt udvalgsarbejde om denne sag, og jeg håber, at socialdemokratiets ordfører i dag måske får nogle dessiner fra sit bagland, så man kan se, at denne sag ikke bare skal skrottes igennem, men at det flertal, der står bag nej til atomkraft, nu tager en grundig analyse af den forskning, der skal stå bag dette nej til atomkraft.

Lone Dybkjær (RV):

På basis af den sidste, noget dramatiske tale vil jeg godt inddelle mit indlæg i to. Jeg havde tænkt mig, at det blot skulle være en enkelt bemærkning, men nu bliver der altså et par til.

På det, jeg vil kalde det formelle plan, altså spørgsmålet om, at man nu ændrer status for Risø også i formålsparagraffen, kan det radikale venstre for det første jo kun sige tak til energiministeren, fordi han efter 6 år, efter at det radikale venstre havde et forslag i folketinget om at ændre Risøs formålsparagraf, nu faktisk ændrer den i overensstemmelse med det radikale forslag.

Det andet er så den indholdsmæssige side af sagen. Hertil vil jeg sige, at den diskussion kan vi selvfølgelig tage på nuværende tidspunkt og så benytte lejligheden til at tage en diskussion om Risø og Risøs sammenhæng med det forsknings- og udviklingsarbejde, der i øvrigt foregår på energiområdet, eller vi kan tage den diskussion i forbindelse med

den forskningsdiskussion på energiområdet, vi i øvrigt har lagt op til. Vi har jo faktisk vedtaget i energiudvalget, at vi vil have et langt møde om disse ting, og jeg mener, at man kan anvende argumenter både for det ene og for det andet, og det må vi så finde frem til i udvalget.

Jeg er enig med hr. Riishøj i, at det er vigtigt, at vi også diskuterer den mere indholdsmæssige side af hele denne problemstilling. Nu har energiministeren jo også fremsendt et notat til udvalget om nogle konsekvenser af, at atomkraften blev udtaget af energiplanlægningen, og det kunne også være naturligt at behandle det i relation hertil.

I den sammenhæng mener jeg også vi skal diskutere vores forhold og vores ressourceforbrug i forbindelse med f.eks. det nordiske atomenergisamarbejde, men om det skal ske i forbindelse med dette lovforslag eller det skal ske sideløbende, det synes jeg ikke er så vigtigt. Jeg synes sådan set godt, at man kunne gennemføre denne lovgivning relativt hurtigt og så samtidig lægge op til en bredere energiforskningsdiskussion, således som vi har vedtaget det én gang i udvalget.

Birgith Mogensen (CD):

Den 29. marts 1985 var en sørgelig dag for en meget stor del af folketingets medlemmer. Den dag bestemte et folketingsflertal, at Danmarks konkurrenceevne over for udlandet ville blive forringet, fordi fremtidens energiforbrug ville blive langt dyrere end nødvendigt.

Det samme flertal lagde også grunden til, at vore miljøproblemer ville accelerere. En meget effektiv OOA-organisation samt nogle politiske partier havde i forvejen forsynet Danmarks befolkning med et kolossalt spøgelseskrækkompleks. Derfor blev der sagt nej til billig, miljøren kernekraft som en af Danmarks væsentligste energikilder, og derfor skal forsøgsanlæg Risø have navneforandring. Forsknings- og arbejdsprogrammet er ændret. Paradoksalt er det, at Risø stod for ren energiforsyning, og nu skal institutionen bl.a. hjælpe os med at begrænse netop det kulsvineri, som Risøarbejdet faktisk ville forebygge ved bygning af kernekraftværker.

Ja, det er både til at le og græde over, men ét står fast: CD har kun foreløbig opgivet kernekraft på dansk jord. Indtil da er vi